

κρυφός

κρυφός, -ή, -ό, επίθ. [<μσν. κρυφός <αρχ. κρυπτός], κρυφός. **1.** που δεν εκδηλώνει τις σκέψεις ή τα συναισθήματά του: «είναι πολύ κρυφός άνθρωπος και δε λέει ποτέ τι σκέφτεται». **2.** που ενεργεί με μεγάλη μυστικότητα: «δεν ξέρει κανείς με τι ασχολείται, γιατί είναι πολύ κρυφός άνθρωπος». **3.** το αρσ. ως ουσ. **ο κρυφός**, ο πούστης που κρύβει την ιδιαιτερότητά του κάτω από μια αξιοπρεπή και ανδροπρεπή συμπεριφορά: «μας παρίστανε τον άντρα, αλλά ο τύπος ήταν κρυφός». **4α.** το θηλ. ως ουσ. **η κρυφή**, η πόρνη που προσπαθεί να κρύψει την επαγγελματική της δραστηριότητα κάτω από μια αξιοπρεπή συμπεριφορά: «ξέρεις πόσες είναι κρυφές και σου παριστάνουν την κυρία;». **β.** η πόρνη που ασκεί το επάγγελμά της χωρίς να είναι δηλωμένη στο Τμήμα Ηθών, η αδήλωτη: «χρόνια ήταν κρυφή η τάδε και δεν την είχε πάρει κανένας μας χαμπάρι». **5.** το ουδ. ως ουσ. **το κρυφό**, αυτό που δε θέλουμε να γίνει ευρέως γνωστό, που δε θέλουμε να διαδοθεί, που θέλουμε να μείνει μυστικό: «θα σου εκμυστηρευτώ κάτι, αλλά θέλω να μείνει κρυφό μεταξύ μας». Επίρρ. **κρυφά**. (Ακολουθούν 13 φρ.)·

- έχω κρυφό άσο, βλ. λ. άσος·
- ζει κρυφά απ' το Θεό, βλ. λ. [Θεός](#)·
- κάνω κρυφά τη δουλειά μου ή κάνω κρυφά τις δουλειές μου, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κρυφά βιβλία ή κρυφό βιβλίο, βλ. λ. βιβλίο·
- κρυφά όπλα, βλ. λ. όπλο·
- κρυφή πληγή, βλ. λ. πληγή·
- κρυφή πουτάνα, βλ. λ. πουτάνα·
- κρυφό ταλέντο, βλ. λ. ταλέντο·
- κρυφός πούστης, βλ. λ. [πούστης](#)·
- ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτός κρυφό καμάρι, βλ. λ. [κόσμος](#)·
- ουδέν κρυφό(ν) υπό τον ήλιο, βλ. λ. [ήλιος](#)·
- στα κρυφά, χωρίς να αντιληφθεί κανείς τίποτα, μυστικά: «του 'δωσε στα κρυφά τον αριθμό του τηλεφώνου της»·
- τη γυναίκα του βασιλιά κρυφά τη βρίζουν, βλ. λ. [γυναίκα](#).